

ALT skal privatiseres og under de multinationales kontrol

Sig NEJ til handelsaftalerne TTIP, CETA og TISA

Oktober Forlag

**ALT skal privatiseres
og under de multinationales kontrol, TTIP**

Eget tryk Oktober Forlag 2014

ISBN 9788790609207

WWW.kpnet.dk, www.kpnet.dk/blogs
www.facebook.com/KPnetavisen

Indholdsfortegnelse

Fri handel og fri investering for de multinationale	5
Retning mod ny overnational diktaturstat	11
TTIP: De multinationales aftale mellem EU og USA	15
Ny global handelsaftale: ALT skal privatiseres	18
Grøn aftale: Lige så sort som de andre.....	22
Regeringens dobbeltspil: TTIP betyder ja til GMO.....	26
Europæisk aktionsdag: Stop TTIP før det er for sent! .	29
Irsk oprør: No, no, - we won't pay!.....	34
TTIP betyder arbejdsløshed og lavere løn	38

FORORD

I de seneste 20 år har multinationale firmaer med base i USA brugt handels- og investeringsaftaler (såkaldte frihandelsaftaler) til at vinde økonomisk og politisk dominans. Nu arbejder EU og USA sammen om at skabe et transatlantisk marked for de multinationale, som cementerer USA/EU's globalt dominerende position i forhold til udfordringer fra f.eks. Kina og Rusland. Forhandlingerne foregår bag lukkede døre med konsulentbistand fra de største multinationale og deres repræsentanter.

Standarder for arbejderbeskyttelse, miljøbeskyttelse, sundhed og privatlivsbeskyttelse betragtes som tekniske handelshindringer og skal fastsættes gennem overnationale forhandlinger. Tilkæmpede rettigheder i de enkelte lande vil blive skubbet til side, hvis aftalerne gennemføres. Disse aftaler er et frontalangreb på folkestyre og national selvbestemmelse. De enkelte landes suverænitet og nationale lovgivning vil blive tromlet ned. Det er nyliberal politik i traktatform til gavn for de multinationale og til skade for det store flertal.

Danmark risikerer nu at blive underlagt aftalerne TTIP (EU og USA), CETA (EU og Canada) og TISA (EU, USA og andre lande). Meget står på spil og aftalerne må tilbagevises. Folkebevægelsen mod EU besluttede på sit landsmøde i oktober 2014 at lægge kræfter i en kampagne mod TTIP. I mange EU-lande og i USA, Canada og Latinamerika er udviklet stærke protester mod de forskellige aftaler. På ganske kort tid er der samlet en million underskrifter fra EU-borgere mod TTIP.

Denne pjece er et bidrag til denne modstand med en række artikler til belysning af TTIP og aftalernes konsekvenser.

OKTOBER FORLAG

December 2014

Fri handel og fri investering for de multinationale

8. juni 2013

Den store forargelse fra EU's side overfor USA's aflytning af deres gode venner i EU-kontorerne fik en kort levetid, og især truslen om at afbryde de længe ønskede forhandlinger om at åbne grænserne for de multinationales fri spil.

EU forhandler nu efter de gældende traktater med én stemme og uden at de enkelte lande har vetoret. I Danmark sag-

de et enig folketing ja til EU's forhandlingsmandat, så her stopper formelt al dansk indflydelse på det videre forløb.

Optakten har været en intens reklamekampagne for alle de positive følger af aftalen, som øget vækst og 20.000 nye, danske arbejdspladser. Men eftersom aftalen kun vil styrke de multinationales konkurrenceevne er flere arbejdspladser, her eller i andre europæiske lande, med garanti ikke et sandsynligt resultat.

Langt mere sandsynligt er udkonkurrering af mindre virksomheder og små landbrug i Europa. Frihandelsaftalen vil betyde en skærpet konkurrencekamp mellem monopolerne – og ikke mindst på deres ansattes bekostning.

Og meget væsentlige vil den betyde, at nationale regler for arbejderbeskyttelse, miljøbeskyttelse og beskyttelse af fødevarer sundhed mm fremover vil kunne blive sat ud af kraft ved domstolsafgørelser, helt uden om demokratiske beslutninger.

Det hemmelige forhandlingsmandat blev lækket

Formålet for aftalen er mere kendt end det var forhandlernes mening. Forhandlingsmandatet er blevet lækket, og det rummer stærke sager. Blandt andet lægger man op til, at aftalen skal indeholde retten til *"det højeste liberaliseringsniveau og stærkeste investeringsbeskyttelse"*.

I praksis betyder dette, at firmaer der vil sælge eller investere i f.eks. Danmark, vil kunne kræve at den danske lovgivning ikke forringer firmaets mulighed for profit. Skulle firmaet vurdere, at dette er tilfældet har mulighed for at anlægge sag mod Danmark, for at sikre en erstatning for den mistede profit.

Sagsanlæg fra multinationale

Eksempler på hvad frihandelsaftaler kan få af konsekvenser er der mange af.

USA og Ecuador har indgået en frihandelsaftale. Da Chevron ødelagde miljøet i Amazonas blev firmaet efter landets miljølovgivning idømt en erstatning på 18 milliarder dollars. På grund af frihandelsaftalen kan Chevron nu anlægge sag imod Ecuador med kravet om, at erstatningskravet eftergives.

Vattenfall fører sag mod Tyskland, hvor beslutningen om at reducere anvendelse af atomkraft betyder dalende profit for Vattenfall. Sagen følger efter en anden sag, der endte med, at den tyske regering svækkede reglerne for forurening i forbindelse med kulkraftværker.

Phillip Morris har lagt sag an mod Australien og Uruguay om erstatning for deres rygelovgivning.

Slovakiet besluttede at sætte en stopper for privatiseringen af sundhedsvæsenet. Det blev fulgt af et sagsanlæg fra det hollandske forsikringselskab Achmea, der mistede et område for profit.

Sager af denne type anlægges mod stater og kan blive ualmindeligt dyre. Sagerne skal føres ved internationale domstole, og i EU's forhandlingsmandat lægger man sig ikke fast på, hvilke der kunne være tale om.

Det kunne være under FN - noget der i danske ører kunne lyde retskaffent og retfærdigt - det kunne være under Verdensbanken - knap så populært måske - eller måske under ICC (International Chamber of Commerce), de multinationales egen organisation - måske knap så spiseligt. Men alle vil afgive kendelser for monopolernes interesser.

National lovgivning sættes ud af kraft

Der er tale om storkapitalens rendyrkede frihed. Demokratisk vedtagne love om arbejderbeskyttelse, der er kæmpet igennem efter års pres og dyrekøbte erfaringer skubbes til side. Det kunne være regler mod asbest, for at nævne et eksempel.

Der føres en stadig kamp om sundhed i vores mad. Man kan nævne klorskylning af kyllinger, vækstfremmere i svinekød, sprøjtegifte osv. osv. Alt kan betragtes som handels- og investeringshindringer.

Eftersom sagsanlæggene kan blive så uhyre bekostelige, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, at lovgivere kan være modtagelige for 'gode råd' og forebyggelse af sagsanlæg. Under forberedelsesarbejdet til ny lovgivning kan firmaerne og deres lobbyister fremkomme med deres anbefalinger.

Vores nye offentlighedslov giver gode muligheder, for at dette kan foregå i et af Morten Bødskovs 'lukkede rum'.

Genmodificeret mad og skifergas

GMO er et vigtigt redskab for de multinationale, når det gælder dominans over verden. Med patenter på frø og allerhelst genmodificeret frø, sidder firmaerne med kontrol over landbruget. Det selvstændige landbrug, der kunne sikre landene selvforsyning lægges under de multinationale, der styrer at kun nogle få afgrøder dyrkes i det enkelte land.

Med GMO følger ukendte helbredsrisici, øget brug af sprøjtegift og en stærk forøgelse af kunstgødningsforbruget.

Skifergas udnyttelse kunne være et andet felt, hvor modstanden i Europa kan nedbrydes gennem en frihandelsaftale.

I Canada har firmaet Lone Pine sagsøgt Quebec og kræve ret til at bore efter skifergas, trods lovgivningen. Firmaet kræver 250 millioner dollars i erstatning. Det kunne de gøre med baggrund i frihandelsaftalen NAFTA mellem USA, Canada og Mexico.

I øvrigt forhandler EU også frihandelsaftale med Canada.

EU lover at tigeren ikke æder kød - og Enhedslisten lover at kontrollere det

EU-kommissionen har højtideligt lovet, at de vil forlange, at ingen love og rettigheder, der beskytter miljø og forbrugere, vil blive tilsidesat.

Enhedslisten, der har sagt ja til EU's forhandlingsmandat (men siden muligvis har trukket det tilbage), valgte at have tillid til EU, USA og de multinationales gode hensigter. I det mindste satser de på, at sige 'på plads', hvis der skulle vise sig noget ubehageligt.

Nikolaj Willumsen udtalte til Arbejderen den 13. juni 2013: *"Vi har sagt ja under nogle meget klare betingelser; nemlig at regeringen sikrer fødevarerikkerhed, miljø og arbejdstagerrettigheder"*

"Vores bekymring er, at GMO'er kommer med i aftalen, men ministeren siger, at det gør de ikke, og det vil vi holde hende op på. Det skal vi for guds skyld undgå, siger Nikolaj Willumsen og tilkendegiver, at Enhedslisten vil holde et vågent øje med forhandlingerne og kalde ministeren i samråd, hvis de for eksempel går i den retning".

Styrkelse af den vestlige kapital

Aftalen vil gøre EU og Europa til ét kæmpe samlet marked, hvad der vil betyde en enorm styrkelse af storkapitalen indenfor landene selv, men også i forhold til udviklingslandene.

Aftalen skal - ifølge et notat fra 29. maj til Folketingets Europaudvalg - *"bane vejen for, at EU og USA kan optræde skulder ved skulder i internationale forhandlinger om frihandel"*.

EU har i dag frihandelsaftaler med 46 lande, bl.a. Mexico, Chile, Colombia, Honduras, Egypten, Israel, Sydkorea og Sydafrika.

For øjeblikket forhandler EU frihandelsaftaler med yderligere 78 lande. Det er bl.a. Canada, Indien, Brasilien, Argentina, Angola, Nigeria, Vietnam og Georgien.

Kamp mod aftalen

De multinationale har tidligere (1998) gjort forsøg på at få en lignende aftale i stand mellem USA og Europa. Det var MAI aftalen - Den multilaterale aftale om investeringer.

Dengang faldt aftalen på de store folkelige protester, der blev organiseret, da aftalens indhold blev kendt. Desuden faldt den på, at Frankrig sagde fra - noget der ikke vil kunne ske i dag, da vetoretten i EU er fjernet.

Alle initiativer på græsrodsplan, fra forbrugerorganisationer, faglige organisationer, mm. må fremmes, så aftalen for fri investering og handel kan blive afvist. En systematisk og bred international modstand må støttes og opbygges.

Retning mod ny overnational diktaturstat

18. december 2013

Frihandelsaftalen mellem EU og USA, TTIP, er i denne uge gået ind i sin tredje runde. Hvad der konkret forhandles om, forsøger man at hemmeligholde, som det hele tiden har været tilfældet, men endnu et forhandlingspapir er lækket og en ny brik til det samlede billede kan lægges.

Det bliver tydeligere og tydeligere, at den amerikanske og europæiske storkapital med frihandelsaftalen forsøger at tage et kæmpeskridt i retning af en overnational stat, den transatlantiske union.

En superstat med ét stort fælles marked, og hvor enhver form for demokrati er afskaffet på afgørende punkter. Lovene indenfor alt hvad der berører markedet i denne ny union, skal vedtages ud fra rene kapitalinteresser, under unionens kontrol og med erhvervsfolk ved lovgivningsbordet.

Et overnationalt lovgivende råd

Det lækkede forhandlingspapir beskriver et kommende fælles organ for landene i EU og USA 'Reguleringsrådet'-Regulatory Cooperation Council (RCC),

Idéen til rådet følger ganske nøje et forslag fra Business Europe og Det Amerikanske Handelskammer til EU-Kom-

missionen fra 2012, hvor de skriver, at der bør arbejdes frem mod *"fuld overensstemmelse mellem europæiske og amerikanske regler"*.

I et lækket mødereferat kan man bl.a. læse, at *"Business Europe insisterer på en formaliseret og begunstiget konsulerende rolle"* under de lovgivningsprocesser der vedrører det fælles marked i EU og USA.

EU's forhandlingskommissær Karel de Gucht luftede for første gang idéen om det lovgivende råd offentligt d. 10. oktober i år og nu er planen blevet en del af forhandlingsgrundlaget.

EU som murbrækker til en større union

I den kommende transatlantiske union skal alle nationale love, der kan have handelsmæssigt indhold, således sendes igennem Reguleringsrådet til godkendelse. Frihandelsområdet skal skabe det åbne marked, og i dette marked er enhver form for forbrugerbeskyttelse, sundhedshensyn, miljøhensyn osv. kun at betragte som en handelshindring.

EU-forhandlerne forsøger at bilde os ind, at 'alle interesser' vil blive hørt og taget hensyn til.

Der skal oprettes en 'rådgivende europæisk-amerikansk multiinteressent-komité' der skal mødes med lovgiverne om diverse forslag. En ren narresut og fupdemokrati. Man kan evt. blive hørt, men det er op til rådet at vurdere om der skal tages hensyn til synspunkterne.

Når udgangspunktet er, at al beskyttelse af miljø og sundhed kan betragtes som en handelshindring, får det nok ikke så stor indflydelse, hvad fagforeninger, forbrugerorganisationer m.fl. har at sige.

Det andet redskab til monopolkapitalens kontrol, der har vakt stor opmærksomhed, er ISDS, Investor-State Dispute Settlements. Den selvbestaltede domstol, der står over landets love.

Her kan firmaer eller kapitalgrupper bringe et land for retten, hvis landet har vedtaget en lov, som investoren mener forhindrer firmaets profitmulighed. Ved domstolen kan et land idømmes milliardstore bøder og tvinges til at fjerne demokratisk vedtagne love, der beskytter befolkningens sundhed, landets miljø osv.

Danske politikere tier, samtykker og giver gaver til kapitalen

De danske EU-tilhængerpartier har overladt den fulde forhandlingsret til EU, og også enhver form for selvstændig tankemæssig virksomhed.

Regeringen offentliggør stort set intet om forhandlingernes formål eller indhold, og politikerne lader nærmest til at have fortrængt, at der overhovedet er sat en yderst vigtig aftale på dagsordenen.

Dagbladet Information har spurgt en række politikere fra alle folketingspartier, om deres kendskab til Reguleringsrådet og ISDS, den planlagte voldgiftsret.

Det viste sig, at kun 2 politikere overhovedet havde kendskab til de to organer, der er centrale i frihandelsaftalen! Og hvor i al fald ISDS har været kendt længe. De var dog i det store og hele overbeviste om, at der var tale om noget positivt, og at EU havde fuldt styr på tingene.

At hele tankegangen bag det frie marked og storkapitalens totale overtagelse af værdierne, på ingen måde er fremmed

for de regerende politikere, kan læses ud af den danske lovgivning og forvaltning af landets interesser.

Helt aktuelt har vi set hvordan finansminister Bjarne Corydon har solgt for 8 milliarder aktier i DONG Energy til investeringsbanken Goldman Sachs. Goldman Sachs får til gengæld vetoret i forhold til hvem der skal være direktør og i forhold til vedtægtsændringer i DONG. Corydon finder det helt naturligt, at man kan sælge for 8 milliarder indflydelse og betragte noget så grundlæggende som et lands energiforsyning som et rent profitforetagende.

Et andet aktuelt eksempel er regeringens nye udspil til vækstplan for landbruget. Som noget helt nyt skal der åbnes op for kapitalfondes ret til at investere i dansk landbrug, dvs. at udenlandsk kapital frit kan overtage jorden.

Nej til kapitalens superstat

Kommer EU og USA igennem med deres planer, tegner der sig et uhyggeligt billede af en ny superstat i hurtig udvikling, en union uden demokrati, med en massiv overvågning af befolkningen, hvor magthaverne har et detaljeret overblik over strømninger, utilfredshed, politisk organisering, modstand osv.

Undertrykkende lovgivning som vi ser det i dag i f.eks. Spanien, hvor demonstrationer forbydes og kan give kæmpe bøder, kan være det næste skridt.

Alt i alt et meget skræmmende fremtidssyn, der må bekæmpes med al kraft.

TTIP: De multinationales aftale mellem EU og USA

11. september 2013

Det er en endnu større union end den europæiske man er i gang med at skabe og med et lignende formål. Alt hvad vi ser EU gøre i retning af harmonisering af markedet til fordel for kapitalen, ligger også i den transatlantiske union som man forsøger at skabe – et kæmpe angreb på alt hvad der hedder tilkæmpede rettigheder på arbejdsmarkedet, indenfor fødevarer landbrug, sundhed og kemi – alt muligt.

Jeg mener det er et meget vigtigt spørgsmål, som der virkelig skal sættes ind på at få en bevægelse op at stå imod.

Folkebevægelsen mod EU holder en høring i dag om aftalen og man må håbe at det også fører til at opmærksomheden bliver rettet meget mere i denne retning og være med til at der startes en bevægelse imod frihandelsaftalen.

Aftalen forhandles suverænt af EU, der ifølge de gældende traktater forhandler med én stemme, vetoretten er væk. Danmark har sagt ja. Det er et enigt folketing der har sagt ja til EU's forhandlingsmandat.

Mandatet var egentligt hemmeligt i forhold til offentligheden, men det blev lækket og det fremgår, at det ikke bare drejer

sig om at harmonisere toldsatserne eller noget i de retning, det drejer sig om et helt nyt regelsæt, hvor de normer og aftaler EU og USA bliver enige om, reelt og i sin yderste konsekvens står over enhver lovgivning de enkelte lande måtte have eller EU for den sags skyld.

Det højeste liberaliseringsniveau og den stærkeste investeringsbeskyttelse

Det fremgår, at der vil være tale om "det højeste liberaliseringsniveau og den stærkeste investeringsbeskyttelse".

Det danske erhvervsliv er begejstret, i hvert fald de store som man hører fra. Det officielle Danmark taler begejstret om 20.000 nye arbejdspladser.

Konkret vil aftalen – hvis den bliver gennemført – betyde at firmaer der investerer i Danmark i princippet vil kunne kræve at den nationale lovgivning ikke forringer deres mulighed for profit. Hvis de mener det er tilfældet har de ret til at anlægge en sag imod Danmark. De vælger selv ved hvilken domstol det skal ske. Det kunne f.eks. blive ved en domstol under Verdensbanken. Der vil ikke blive dømt efter dansk lovgivning, der i realiteten helt kan sættes ud af kraft.

Der findes mange eksempler på dette fra andre dele af verden hvor der er indgået frihandelsaftaler. Også på hvordan truslen om et sagsanlæg lægger en dæmper på lovgivningen.

Umiddelbart er multinationale gigantfirmaer indenfor landbrugsindustrien, fødevarerindustrien og medicinalindustrien nogle af dem der står på spring.

EU og USA mod resten af verden

Europa har indtil nu været stort set lukket for genmodificerede madvarer pga. den store modstand der er i de fleste lande og GMO kræver mærkning i EU. Dog fodres de europæiske husdyr stort set alle med GMO majs og soja. Bortset fra de økologiske. Og det kræver ikke mærkning.

Et firma som Monsanto der har en kæmpe industri af GMO produkter og sprøjtegift har foretaget et taktisk tilbageskridt i forhold til Europa. De påstår at de ikke vil påtvinge Europa noget vi ikke ønsker, men selvfølgelig har de ikke opgivet. Lovgivningen omkring GMO vil være et af områderne hvor frihandelsaftalen kan få en kæmpe betydning.

En transatlantisk union vil styrke den vestlige kapital i dens kamp mod Kina og Rusland der jo også kæmpes på så mange andre fronter bl.a. militært af USA, NATO og EU.

Det vil også være en del af aftalen, at EU og USA fremover skal forhandle fælles frihandelsaftaler med resten af verden. F.eks. i Afrika.

EU har allerede frihandelsaftaler med 46 lande over hele kloden og forhandler med yderligere 78.

De multinationale firmaer forsøgte sig allerede i 1998 med en frihandelsaftale mellem EU og USA, MAI-aftalen, men den blev forhindret af den modstand der blev organiseret. Frankrig gik også i mod den og nedlagde veto og da EU på det tidspunkt endnu ikke talte med én stemme faldt aftalen.

Det er altså blevet sværere at gå op imod planerne, men ikke mindre nødvendigt.

Ny global handelsaftale: ALT skal privatiseres

27. juni 2014

Aftalen, der kaldes TISA (Trade in Services Agreement) vil privatisere stort set ALT der endnu tilhører det offentlige og ikke-profitgivende område af samfundet og samtidig forbyde regulering og begrænsninger for finanskapitalen. Kombineret med frihandelsaftaler, militærmagt, monopol på fødevarer

18

gennem GMO, ejerskab til vandressourcer, jord, energi, overvågning og meningskontrol gennem medierne mm. er målet at skabe en verden, hvor kapitalens totale diktatur hersker.

For at få sat skub i tingene til fordel for en ubegrænset og ureguleret kapitalistisk verdensøkonomi kører forhandlingerne om TISA udenfor de nuværende systemer som imperialismen har skabt til at styre verdenshandelen som WTO og Gatt. De vil forsøge at sno sig udenom enhver modstand som er kommet til udtryk i tidligere forhandlinger i Doha runden, specielt fra de fattige lande, og knytte an til de sideløbende frihandelsaftaler TPP (Trans-Pacific Partnership og TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership).

Forhandlinger har været tæt på hemmeligholdte, der offentliggøres ingen forhandlingsoplæg og kun ganske lidt er kommet ud om indholdet indtil Wikileaks for nylig lækkede et forhandlingspapir der omhandlede den finansielle sektor. Og ifølge Wikileaks ønsker man ikke alene at holde planerne hemmelige under forhandlingerne, men også aftalens ordlyd de 5 første år, efter den er trådt i kraft!

Idéen er, at man, når først den stærke gruppe af lande er blevet enige, vil kunne opdatere Gatt og WTO reglerne og overtrumfe verdens lande gennem den ny aftale.

Det forhandles der om

Aftalen vil bl.a. afskaffe begrænsninger for at flytte personlige og finansielle data over landegrænserne og begrænse såkaldt 'unfair' fordele for offentlige virksomheder.

Aftalen vil gøre en ende på pensionsfonde under det offentlige, der benævnes som monopoler.

Alle former for offentlig service som børnepasning, post-væsen, sundhedsvæsenet, affaldssystemer, kraftværker, skoler, fjernsyn og radio, vand, el, transport, uddannelse, kultur, museer osv. kan kræves privatiseret. Og skulle privatiseringen blive en fiasko, skal det være ulovligt at føre området ind under det offentlige igen. Målsætningen er, at 90 % af alle servicefunktioner i samfundet skal privatiseres.

Også standarden indenfor ydelserne skal reguleres og aftalen skal styre regeringers mulighed for at regulere nøgleområder, herunder det finansielle område, energi, telekommunikation og udlevering af data mm.

Begrænsninger og reguleringer på finansmarkedet må aldrig blive skrappe, end hvad der er gældende på nuværende tidspunkt.

Aftalen vil beskytte udenlandske investorer ved at give dem ret til at se bort fra national lovgivning om f.eks. miljø, sundhed, finansiell stabilitet og samfundsinteresser. Ligesom i frihandelsaftalen der forhandles mellem EU og USA indgår der en ret for firmaerne til at lægge sag an mod regeringer, hvis nationale regler kommer på tværs af firmaernes interesser.

Aftalen vil muligvis indeholde en 'stå stille-klausul' der betyder, at det ikke længere vil være lovligt at indføre nye regler i de enkelte lande, der begrænser virksomhedernes investeringsmuligheder.

Briklandene Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika og Kina er ikke med i forhandlingerne, og heller ikke verdens fattige lande.

De deltagende lande, der som gruppe kalder sig "The Really Good Friends of Services" er:

Australien, Canada, Chile, Taiwan, Colombia, Costa Rica, Hong Kong, Island, Israel, Japan, Liechtenstein, Mexico, New Zealand, Norge, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Sydkorea, Schweiz, Turkiet, USA, EU (Østrig, Belgien, Bulgarien, Cypern, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxemburg, Malta, Holland, Polen Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Sverige og Storbritannien).

Både denne aftale og EU og USA's frihandelsaftaler vil - hvis de bliver gældende - betyde både styrket magt over landenes egne befolkninger og en styrkelse af den vestlige imperialismes kamp for verdensherredømme. Aftalerne vil udgøre stærke undertrykkelsesvåben mod rettigheder på alle livets områder og tegner et fremtidsbillede af en diktaturstat.

Grøn aftale: Lige så sort som de andre

14. juli 2014

Kina og USA har indgået flere fælles aftaler om grøn teknologi. Her præsidenterne Hu Jintao og Barack Obama i 2011

Grønne teknologier omfatter en kæmpe industri i vækst. Grønne energiformer skal træde i stedet for fossile brændstoffer, hvis klimaforandringerne skal begrænses, men for den kapitalistiske produktion er den grønne industri udelukkende at betragte som en ny forretningsmulighed, som der investeres i sideløbende med at handelen med fossile brændstoffer på ingen måde begrænses.

I USA er produktion af grøn teknologi f.eks. vokset stærkt de seneste år, mens også udvindingen af skifergas og tjæresand eksploderer. Barack Obama betegner en kommende 'grøn' frihandelsaftale som et led i kampen mod klimaforandringer.

De teknologiske løsninger der i almindelighed satses på kræver store investeringer, meget kapital og et udviklet produktionsapparat, noget der hører de store firmaer i de rige lande til. I øjeblikket ligger 86 % af den globale eksport da også i de 13 lande, der nu er indgået i forhandlinger.

Da forhandlingerne gik i gang skrev 50 store industriers interesseorganisationer et åbent brev, hvor de bakkede op om forhandlingerne og udtrykte deres håb om, at aftalen kunne føre til endnu mere liberalisering på længere sigt, at den *”kan fungere som en adgangsbillet til sænkede afgifter i andre sektorer og tilknyttede områder”*.

En vigtig del af forhandlingerne går nemlig ud på at definere, hvad der er grøn teknologi. I tidligere forhandlinger har listen været begrænset til egentlig grøn teknologi som vindmøller og klimapaneler, men i en udvidelse ligger der åbenbart uanede muligheder.

Sukker, bambus og olieudvindingsmateriel er grøn teknologi

Tidligere på året sendte Michael Froman, USA's topforhandler på handelsområdet en opfordring til USA's kommission for international handel til at undersøge mulighederne for liberalisering af handel med grønne varer.

Han medsendte en 34 sider lang liste over varer, som han mener, burde høre under denne kategori.

Listen omfatter f.eks. gængse naturprodukter som honning, palmeolie, kokosfibre og andre tekstilfibre, sukker og bambus, jutesække, stoffer til plastfremstilling, ting som kameraer og støvsugere, og sært nok også redskaber der anvendes ved olie- og gasudvinding.

Der er tydeligvis masser af produkter på listen som typisk også produceres i fattige lande og til alverdens andre formål. Gennem aftalen udkonkurreres og saboteres landenes muligheder for selv at opbygge 'grøn teknologi', men også muligheden for at kunne sælge helt almindelige basisvarer på lige vilkår. I mellem aftalelandene vil disse produkter være fritaget for afgifter og told.

Udviklings- og handelsministeren ser store muligheder

I stedet for at fattige lande får muligheden for selv at producere grønne energiløsninger kan f.eks. danske firmaer sælge det til dem og kalde det grøn udvikling og måske ligefrem Ulandsbistand?

I Danmark er udviklingsministeren og handelsministeren splejset sammen til at være en og den samme, hvilket meget godt illustrerer hvordan man ser på vores 'mission' i de fattige lande.

Vores Ulandsbistand drejer sig mindre om at gøre fattige lande selvhjulpne end at udvikle dem som markeder for givtigt salg af varer. Et klart eksempel er investeringen i GGGI.

Handels- og udviklingsminister Mogens Jensen er meget positiv overfor de grønne frihandelsforhandlinger. Og han kan da også berette, at Danmark er fortalende for, at aftalen også skal indeholde serviceydelser som at stille op, vedligeholde og reparere materiel. Det er nemlig et af de meget indbringende dele for danske virksomheder.

Så har man da sikret, at teknologien ikke på nogen måde overtages og drives af lokale.

For at have sit sociale alibi i orden, har regeringen igangsat et researchprojekt, som "skal afdække effekten af aftalen for udviklingslandene og finde ud af, hvad der skal til, for at de vil få gavn af den". Studiet forventes at være færdigt i løbet af foråret 2015"

Metoden med at starte forhandlinger blandt en mindre gruppe lande som en fortrop for liberalisering minder om fremgangsmåden omkring TISA. I begge tilfælde er det et forsøg på at bryde de fattige landes modstand, der har blokeret for nye aftaler indenfor WTO.

I forhandlingerne om grøn frihandel deltager også Kina, hvad der ikke er tilfældet for de øvrige af USA's frihandelsaftaler.

Deltagerne i forhandlingerne er: USA, Australien, EU, Taiwan, Hong Kong, Japan, Sydkorea, New Zealand, Norge, Svejts og Singapore.

Regeringens dobbeltspil: TTIP betyder ja til GMO

17. februar 2014

Den danske regering sagde nej til at godkende DuPonts genmodificerede majs på ministerrådsmødet i EU for nylig.

De gjorde det af 'forsigtighedsgrunde', ikke fordi Danmark har en principiel vedtagelse om at gå imod GMO.

Man siger formodentlig nej, fordi den danske befolkning i den grad gør det, og et ja ville udløse en protestbølge, politikerne ikke har lyst til at møde. En anden og afgørende 'forsigtighedsgrund' spiller ind – hensynet til fred og ro omkring frihandelsaftalen mellem EU og USA.

Regeringen lader til at være meget bevidste om netop dette punkt. Op til ministerrådsmødet d. 11. februar havde Miljøministeriet udarbejdet et notat om sagen til regeringens specialudvalg vedrørende miljø.

"USA har længe været kritisk over for EU's beslutninger, der træffes på GMO-området, og som man fra amerikansk side ikke i alle tilfælde finder videnskabeligt begrundede"

..."Det bemærkes, at EU's beslutninger om at tillade eller afvise markedsføring af genetisk modificerede afgrøder kan spille ind på EU's handelspolitiske relationer til USA"

I følge regeringen og repræsentanter for dansk monopolkapital vil frihandelsaftalen kun betyde fremskridt for danskerne. Højere løn og nye arbejdspladser. Deres fantasiopgørelser veksler mellem 10.000 og 25.000 nye arbejdspladser. Alene de skiftende tal tyder på, at tallet er ren fantasi.

Samtidigt afvises enhver form for angreb på danske eller europæiske standarder indenfor arbejderbeskyttelse, miljø og sundhed. Det skal vi ikke bekymre os om.

Selvom det står klart, at netop spørgsmål som hormoner i kød, klorvaskede kyllinger, manglende regler for sprøjtegift og ikke mindst spørgsmålet om genmodificerede organismer betragtes som handelshindringer af USA, og nedbrydningen af europæiske beskyttelsesregler er en afgørende begrundelse for overhovedet at indgå aftalen. Det europæiske marked skal åbnes for amerikansk superkapital og superprofitter.

Miljøet er allerede under angreb i EU, der forhindrer, at vi selv kan gennemføre stramninger og f.eks. forbyde kemi, der ødelægger børns hjerner. De frie markedsmekanismer på et samlet EU-USA marked vil tage os endnu et skridt nærmere kapitalens totale og uhæmmede dominans.

Når der som en del af frihandelsaftalen planlægges et særligt råd, som industrien styrer, der skal afgøre tvister, og de multinationale firmaer får retten til at lægge sag an mod regeringer, hvis de mener, der findes nationale handelshindringer for deres adgang til markedet, er det svært at opretholde troen på, at danske miljøregler vil blive respekteret.

At regeringen mener det samme fremgår ikke af deres officielle udtalelser, men indirekte gennem deres holdning til DuPonts genmodificerede majs.

Hvordan skulle frihandelsforhandlingerne ellers "blive forstyrrede af et nej til GMO i EU"?

Målet for frihandelsaftalen mellem EU og USA er bl.a. at åbne det europæiske marked for genmodificerede organismer helt uden regler om mærkning. At på sigt fjerne alle demokratisk besluttede 'handelshindringer'. Vi ved det, USA ved det og det gør regeringen også.

Europæisk aktionsdag: Stop TTIP før det er for sent!

21. oktober 2014

Forhandlingerne om TTIP er nået igennem sin 7. runde, men det konkrete indhold holdes stadig hemmeligt. Dog er det nu lykkedes at få forhandlingsmandatet fra 2013 offentliggjort - eller dele af det. Presset udefra får ind imellem døren til at gå på klem.

ISDS-mekanismen - der giver virksomheder ret til at lægge sag an mod stater, hvis deres forventede profit er truet – er stadig med, men måske er den alligevel på vej ud. Den store kritik af netop denne del af TTIP medførte at EU holdt en forhandlingspause med en høringsfase og det siges, at Jean-Claude Juncker, der snart tiltræder som formand for EU-kommissionen er fortaler for, at mekanismen tages ud af TTIP.

Fra London

Trækker EU ISDS-mekanismen ud af af aftalen?

Hvis dette sker, er det selvfølgelig en sejr for kampen mod TTIP, men måske også en afledningsmanøvre.

Det er vigtigt at holde fast i, at hele princippet om fælles og lave standarder for det transatlantiske marked stadig vil være det grundlæggende for aftalen uanset hvad. Og et nedsat

råd hvor industrien skal 'rådgive' om kommende lovgivning er formentlig også stadig på tegnebrættet.

Der vil også stadig være en åbning for industrien til at føre retssager mod stater. Mekanismen er indeholdt i frihandelsaftalen mellem EU og Canada og et firma behøver bare en postadresse i Canada for at kunne anlægge sager mod EU-landene, hvis den nationale lovgivning skulle lægge dem hindringer i vejen. Frihandelsaftalen mellem EU og Canada er færdigforhandlet, men endnu ikke ratificeret.

Hvis TTIP gennemføres betyder det ensretning af standarder på miljø, arbejderbeskyttelse, og privatlivsbeskyttelse til et lavt fælles niveau på et stort transatlantisk indre marked, privatisering af offentlig service og at industriens stemme overtrumfer, hvad der er politisk besluttet og lovgivet om nationalt.

Endnu mere privatisering af offentlig virksomhed vil blive følgen af aftalen, der også åbner for at regulere handel med serviceydelser og forbyde, at privatiserede samfundsområder tages tilbage som offentlig virksomhed. Et område som vandforsyning kunne være et eksempel på dette.

Selvom det overordnede forhandlingsmandat nu er offentliggjort, siger det ingenting om de konkrete forhandlinger på de forskellige områder, de er stadig hemmelige.

Industrien er styrende i forhandlingerne og er inviteret med for at fremlægge præcis hvilke 'handelsbarrierer' de ønsker fjernet. 'Konsulenterne' herfra er bl.a:

Biotek industrien (med GMO og sprøjtegift), store bilfirmaer som Toyota, General Motors, medicinalindustrien, IBM, USA's handelskammer, Food and Drink Europe, der repræsenterer

firmaer som Unilever, Kraft, Nestlé, etc, Bussiness Europa, en af industriens store interesseorganisationer for Europas arbejdsgivere og COPA-COGECA – lobbyist for det amerikanske industrilandbrug.

Ligesom EU er TTIP et redskab for nyliberalisme og privatisering. Modsætningerne i aftalen kommer ikke til at stå mellem Europa og USA, men mellem den førende internationale finans- og monopolkapital og det store flertal af befolkningen på begge sider af Atlanten.

Fra demonstrationen i Stuttgart der samlede 1500 mennesker. Foto Arbeit Zukunft

Kampagne mod TTIP

Organisering af modstanden er godt i gang i en række lande i EU og d. 11. oktober var udnævnt til fælles aktionsdag. 400 byer protesterede og kampen mod TTIP som redskab for kapitalen og smadring af tilkæmpede rettigheder stod i centrum.

Faren for at EU-landene åbnes for fracking og udvindelse af skifergas, for GMO, for flere sprøjtegifte, for flere og endnu mere giftige kemikalier i mad, for lavere miljøstandarder på alle områder blev fremhævet. Og ikke mindst generalangrebet på demokratiet.

På EU-plan er der en underskriftsindsamling i gang. Underskriftsindsamlinger er i dag oppe på 670.000 underskrifter.

Der er i allerhøjeste grad brug for at styrke modstanden mod TTIP og tage initiativer gennem organisationer og græsrodsbevægelser.

Irsk oprør: No, no, - we won't pay!

4. november 2014

Vandpriserne blev den dråbe, der bragte irerne på gaden i titusindvis i protest mod vandpriser, privatisering og EU's krisepolitik. Et meget stort antal mennesker demonstrerede d. 1. november igen mod nye afgifter på vandforsyningen. Fra de mindre provinsbyer til Dublin er der organiseret modstandsnetværk og i ca. 100 byer blev der demonstreret. Det samlede antal angives nogle steder at være 150.000 andre steder helt op til 1 million og protesterne retter sig mod langt mere end et enkeltspørgsmål.

Nok er nok

Med slogans og udtalelser som "we won't pay", "power to the people", "we are fed up" og "we just had enough" gik irerne på gaden. Protesterne retter sig klart mod hele krisepolitikken, der lader arbejderklassen betale krisen. Ekstraskatten på vand blev dråben, der sendte folk på gaden fra den mindste flække til Irlands storbyer.

Urimeligheden står absurd klart i det regnfulde og våde irske land gennemskåret af floder og søer. Oven i købet har man i Irland hidtil betalt for vandet udelukkende gennem skatterne - og den almindelige irer har ikke råd til flere udgifter. Ekstraskatten på vand anslås at ville koste en gennemsnitsfamilie omkring 4.000 kr om året.

Som en af demonstranterne udtalte: "Det er meget større end bare vandpriser. Det er folks frustrationer, vrede og desperation der bliver udtrykt i dag, derfor er her så mange mennesker - vi vil ikke have flere forringelser".

Den øgede skat er en af følgerne af krav fra EU og IMF - en del af krise 'rednings' pakken som regeringen gennem de seneste 6 år har sendt videre til befolkningen.

I følge Eurostats beregninger har Ierne betalt 42 % af EU's samlede bankkrise. Mens den irske økonomi udgør 1,2 % af EU's samlede bruttonationalprodukt! I kr. er beløbet 608 milliarder for en befolkning, der er ca. på samme størrelse som Danmarks. Irlands gældsbyrde er nu ca. 10 gange så stor som både Grækenlands og Spaniens.

Fra demonstration i Drogheda 1. november. Foto: Clara Wilkinson

Vand er en menneskeret – ikke en vare

Sloganet 'Vand er en menneskeret – ikke en vare' er meget rammende for situationen. Et princip der bliver kæmpet for internationalt og i mange konkrete situationer verden over. Mod privatisering, prisstigninger, monopolisering på vand, mod fracking der betyder rovdrift på vandreserverne osv.

I den kriseramte by Detroit i USA har der længe foregået en kamp om retten til vand vendt imod bystyret, der lukker for vandet hos folk der ikke kan betale regningen. Også der anses byens politik at være en forløber for privatisering.

FN erklærede i 2010 vand og sanitære forhold for at være en menneskeret.

Ierne kæmper også mod en kommende privatisering, som det sker en række steder. Den irske regering har centraliseret vandforsyningen i det landsdækkende 'Irish Water', der fra 2015 skal køre som et halvstatsligt firma med en selvstændig indtægt på vand - de vandafgifter irerne kæmper imod. Man frygter at centraliseringen er en forberedelse til en kommende privatisering, helt i tråd med EU, der arbejder for at gøre vand til en profitabel vare.

Et af kravene fra de multinationale firmaer til handelsaftalerne TTIP og TISA er netop retten til privatisering og et forbud mod at erobre privatiserede samfundsområder tilbage som offentlige goder.

Regeringen benægter at udskillelsen af vandforsyningen i et selvstændigt og centraliseret firma har noget som helst med en kommende privatisering at gøre, men bevægelsen har ingen tillid til den påstand.

Byerne organiserer sig

Youghal er en lille by i det sydlige Irland med knap 7.000 indbyggere. Folk er generelt bekymrede over nedskæringspolitikken - ikke kun over de nye vandafgifter. De bygger et netværk op med demonstrationer og i første omgang en ugentlig protest. Særligt er kvinderne aktive. To af initiativtagere fortæller i videoen, hvad der sker og hvorfor. De præsenterer sig som helt almindelige menesker, der har fået nok.

TTIP betyder arbejdsløshed og lavere løn

5. december 2014

På trods af alle de gyldne løfter, viser selv EU kommissionens egne beregninger, at TTIP kun vil give en beskedent fremgang i væksten i EU-landene. Den forudsiges at være på 0,048 %.

Omsat i arbejdspladser skulle det ifølge regeringen og Dansk Industri betyde 15.000 nye arbejdspladser i Danmark. Arbejdspladser der vel at mærke vil være dyrekøbte, men det tales der selvfølgelig ikke om.

På trods af at fordelene er ret beskedne, også ifølge EU's egne beregningsmodeller, som regeringen ukritisk har overtaget, kalder EU-propagandaen TTIP for en kæmpe fordel for os alle og et stort skridt fremad for vækst og arbejdspladser.

Men hvilke forudsætninger bygger disse, endda ret beskedne fordele egentlig på?

Økonomen Jeronim Capaldo har gennemført en alternativ beregning, der er refereret af Jørgen Steen Nielsen i Information d. 11. november.

TTIP: de multinationales fribytterprojekt. Mere profit, lavere løn og flere arbejdsløse

Nyliberalistisk fantasi

I denne økonomiske beregning gøres det meget klart, at EU-kommissionens metode bygger på en nyliberalistisk model, af samme type som den DREAM model den danske regering – og opposition – bruger, når de skal forudsige økonomiske udviklinger og konsekvenser.

Den nyliberale verdensopfattelse der ligger bag bygger på nogle helt kunstige forudsætninger, der står i modsætning til den kapitalistiske virkelighed.

Det teoretiske udgangspunkt er et samfund hvor markedet styrer, og hvor markedet altid vil skabe balance mellem udbud og efterspørgsel, også når det gælder arbejdskraft.

I denne forestilling vil ledig arbejdskraft straks blive opsuget af nye jobs. Som i Socialdemokraternes "12 minutter mere-plan" hvor øget udbud af arbejdskraft automatisk ville få flere i arbejde og dermed skabe vækst.

TTIP vil også i EU's egne beregninger medføre fyringer. Den øgede konkurrencefordel for de multinationale virksomheder vil betyde at store grupper af arbejdere vil "skifte sektor", men de ledige vil i den teoretiske verden straks blive ansat i nye jobs.

I den virkelige kapitalistiske verden sker der noget helt andet. Når arbejdere "skifter sektor" betyder det større arbejdsløshed og dermed et pres på lønningerne og lavere løn. I DREAM modellerne findes arbejdsløshed ikke, for her betyder netop den lavere løn, at de fritstillede arbejdere straks kommer i arbejde igen og væksten stiger!

Enhver ved, at dette er løgn. Når vi kommer til den sidste del af ligningen hopper kæden af.

Arbejdsløshed giver ganske vist et pres for lavere lønninger, men dette forringer også købekraften og giver dårligere afsætning af varer, nedgang i produktionen og flere fyringer. En negativ spiral. Under kapitalismen vil der altid opstå overproduktions kriser, fordi der ikke produceres efter behov, men til et marked og med kriserne følger øget arbejdsløshed.

Under FN's internationale arbejderorganisation ILO anvendes en anden økonomisk beregningsmodel, der ligner virkeligheden noget mere.

Når fyringer og lavere løn fører til mindre købekraft i befolkningen uddybes krisen. Denne mekanisme er taget med i modellen og et helt andet resultat spyttedes derfor ud af computeren ved denne beregning

600.000 jobs forsvinder

På baggrund af ILO's økonomiske beregninger vil EU samlet miste 600.000 arbejdspladser over en ti års periode som følge af TTIP. Særligt landene i Nordeuropa vil blive hårdt ramt, fordi vi her har den største samhandel med andre europæiske lande. Derfor vil Nordeuropa miste noget der ligner 223.000 arbejdspladser!

Samtidig vil der komme et fald i lønningerne på gennemsnitligt 35.000 kr. årligt pr. arbejder.

Underskuddet i bruttonationalproduktet vil også blive større.

Begge beregningsmodeller kommer frem til, at handelen på det fælles marked mellem EU og USA vil øges med TTIP, mens handelen de europæiske lande imellem vil blive mindre.

Tager vi EU's beregningsmodel vil 1.1 million arbejdere skulle "skifte sektor" som følge af TTIP. I modellen flytter de 1,1 millioner arbejdsløse umiddelbart over i en anden sektor.

Hvem tror på det?

De øgede samfundsudgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse og omskoling er således ikke indregnet i samfundsregnestykket. I virkelighedens verden kan vi med sikkerhed også forvente at presset på de arbejdsløse vil blive yderligere øget, så denne 'udgift' bliver barberet ned og 'tilskyndelsen' til at tage dårligt og underbetalt arbejde tvinges igennem.

Jeronim Capaldo slår fast, at de konkrete tal naturligvis kun kan være et skøn – men tendensen er klar. TTIP vil udover voldtægten på national selvbestemmelse, demokrati, arbejdsvilkår, miljø og sundhed også betyde en stærkt forøget arbejdsløshed og lavere lønninger for arbejderklassen.

Opfordringer til EU-kommissionen om at køre deres tal gennem andre økonomiske modeller er indtil videre blevet afvist.

Alt i alt er det på ingen måde overraskende at de multinationale firmaer i EU såvel som i USA presser på for at få gennemført TTIP. Det vil være disse kapitalkræfter, der vil komme styrket ud af konkurrencen efter fjernelsen af 'handelshindringerne', og som vil nyde godt af det forstærkede pres mod arbejderklassen som handelsaftalen vil betyde, hvis EU og USA får lov til at gennemføre den."

Tidligere udkommet i pjeceserien:

Danmarks og EU's militærstrategi (2013)

Kvindekamp: Rul de nyliberale reformer tilbage (2014)

Ud af EU (2014)

Brød og frihed - Folkeopstanden i Burkina Faso (2014)

CIPOML- 20 år i kamp for revolution og socialisme (2014)

Se mere på

www.oktobernet.dk

ALT skal privatiseres

I al hemmelighed bliver der forhandlet en aftale mellem EU, USA og de største globale multinationale selskaber om fremtidens globale marked. TTIP betyder tilsidesættelse af national lovgivning og nedtromling af miljø- og arbejderbeskyttelsesregler og fri bane for GMO.

Her er samlet en række tekster til belysning af de truende konsekvenser – og om modstanden for at stoppe TTIP, før det bliver for sent.